

32.Ukrzyżowanie - Rzucenie losów

Autor tekstu: **oprac. Krzysztofa Sykty**

XXXII. fr: Ukrzyżowanie — Rzucenie losów (pM)

23.34. **[[Jezus zaś mówił: Ojczy, odpuść im, bo nie wiedzą co czynią.]] Rozdzielając zaś sobie jego wierzchnie szaty rzucili losy.**

23.35. A lud stał i przyglądał się. Naśmiewali się i przełożeni, mówiąc: Innych ratował, niechże ratuje samego siebie, jeżeli jest Mesjaszem Bożym, wybranym.

23.36. Sztydziłi z niego także i żołnierze, podchodząc doń i przynosząc mu ocet,

23.37. i mówiąc: Jeżeli jesteś królem Żydów, ratuj samego siebie.

23.38. Był zaś napis nad nim **po grecku, łacinie i hebrajsku**: To król Żydów.

23.39. Tedy jeden z zawieszonych złoczyńców bluźnił mu, mówiąc: Czy nie ty jesteś Mesjaszem? Ratuj siebie i nas.

23.40. Drugi natomiast, odezwawszy się, zgromił tamtego tymi słowy: Czy ty się Boga nie boisz, choć taki sam wyrok ciąży na tobie?

23.41. Na nas co prawda sprawiedliwie, gdyż słuszną ponosimy karę za to, co uczyniliśmy. Ten zaś nic złego nie uczynił.

23.42. I rzekł: Jezu, wspomnij na mnie, gdy wejdiesz do królestwa swego.

23.43. I rzekł mu: Amen powiadam ci, dziś będziesz ze mną **w raju**.

23.44. A było już około godziny szóstej i ciemność nastąpiła na całej ziemi, aż do godziny dziewiątej,

23.45. gdy się słońce zaćmiło. I rozdarła się zasłona przybytku przez środek.

23.46. A Jezus, zawoławszy wielkim głosem, rzekł: Ojczy, w ręce twoje polecam ducha mego. I powiedziawszy to, wyzionął ducha.

23.47. Centurion zaś, widząc, co się stało, oddał chwałę Bogu, mówiąc: Zaiste, człowiek ten był sprawiedliwy!

23.48. A wszystkie te tłumy, które się zeszły na to widowisko, ujrzawszy to, co się stało, bijąc się w piersi, zawracały.

23.49. Stali zaś z daleka wszyscy jego znajomi, i kobiety, towarzyszące mu od Galilei, patrząc na to.

23.50. A oto mąż imieniem Józef, będący członkiem Rady, mężem dobrym i sprawiedliwym,

23.51. z Arimatei, miasta żydowskiego, który się nie zgadzał z ich postanowieniem i czynem, który oczekiwał Królestwa Bożego,

23.52. ten przyszedłszy do Piłata poprosił o ciało Jezusa.

23.53. I zdjąwszy je, owinał płótnem [grobowym]. I złożył w grobowcu wykutym, gdzie nikt jeszcze nie leżał.

23.54. A był dzień Przygotowania i szabat się rozjaśniał [gwiazdami, tzn. zbliżał].

23.55. Towarzyszyły mu kobiety, które razem z Jezusem przybyły z Galilei i spoglądały na grobowiec, i jak położono jego ciało.

23.56. Powróciwszy zaś przygotowały wonności i maści. A w szabat odpoczywały według przykazania.

24.1. A pierwszego dnia po szabacie, głębokim świtem, przyszły do grobowca, niosąc wonności, które przygotowały.

24.2. I znalazły kamień odtoczony od grobowca.

24.3. A wszedłszy do środka, nie znalazły ciała **[[Pana Jezusa]]**.

24.4. A gdy były tym zakłopotane, oto dwaj mężowie stanęli obok nich w lśniących szatach.

24.5. A gdy strach je ogarnął i schyliły twarze ku ziemi, rzekli do nich: Dlaczego szukacie żyjącego wśród martwych?

24.6. **[[Nie ma go tu, ale się podniósł.]]** Wspomnijcie, jak wam powiedział, będąc jeszcze w Galilei,

24.7. mówiąc o Synu Człowieczym, że ma być wydany w ręce grzesznych ludzi i

- zostać ukrzyżowany, i trzeciego dnia powstać.
- 24.8. I przypomniały sobie jego słowa.
- 24.9. I wróciwszy [[od grobowca,]] doniosły o tym wszystkim jedenastu, i wszystkim pozostałym.
- 24.10. A były to Maria Magdalena i Joanna, i Maria Jakuba, i inne z nimi mówiły to apostołom.
- 24.11. I wydały im się jakąś brednią te słowa, i nie wierzyli.
- 24.12. [[Piotr jednak wstawszy pobiegł do grobowca i zajrzawszy widzi same płótna. I odszedł do siebie dziwiąc się temu, co się stało.]]
- 24.13. I oto dwaj z nich tego samego dnia szli do wsi, (która była oddalona o sześćdziesiąt stadiów od Jerozolimy,) zwanej Emaus.
- 24.14. I rozmawiali z sobą o tych wszystkich wydarzeniach.
- 24.15. A zdarzyło się, gdy tak rozmawiali i nawzajem się pytali, że sam Jezus, przybliżywszy się, szedł z nimi.
- 24.16. Lecz oczy ich były zasłonięte, tak że go poznać nie mogli.
- 24.17. I rzekł do nich: Cóż to za rozmowy, idąc, prowadzicie z sobą? I przystanęli przygnębieni.
- 24.18. A odpowiadając jeden, imieniem Kleopas, rzekł do niego: Czyś ty jedyny pątnik w **Jeruzalem**, który nie wie, co się w niej w tych dniach stało?
- 24.19. Rzekł im: Co? Oni zaś odpowiedzieli mu: Z Jezusem **Nazareńskim**, który był mężem, prorokiem mocnym w czynie i w słowie przed Bogiem i wszystkim ludem,
- 24.20. jak arcykapłani i zwierzchnicy nasi wydali na niego wyrok śmierci i ukrzyżowali go.
- 24.21. A myśmy się spodziewali, że on odkupi Izraela, lecz po tym wszystkim już trzeci dzień upływa, jak się to stało.
- 24.22. Lecz i niektóre nasze kobiety, które były wczesnym rankiem u grobowca, wprawiły nas w zdumienie,
- 24.23. bo nie znalazłszy jego ciała, przyszły mówiąc, że miały widzenie aniołów, powiadających, iż on żyje.
- 24.24. Toteż niektórzy z tych, którzy byli z nami, poszli do grobowca i zastali to tak, jak mówiły kobiety, lecz jego nie widzieli.
- 24.25. A on rzekł do nich: O głupi i ospałego serca, by uwierzyć we wszystko, co **powiedzieli prorocy/ powiedziałem**.
- 24.26. Czyż Mesjasz nie musiał tego wycierpieć i wejść do swojej chwały?

(Publikacja: 02-08-2002 Ostatnia zmiana: 17-09-2002)

[Oryginał.](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1621) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,1621>)

Contents Copyright © 2000-2008 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2008 Michał Przech

Autorem tej witryny jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Właścicielem witryny są Mariusz Agnosiewicz oraz Autor.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tej witryny i jakiegokolwiek ich części.

Wszystkie strony tego serwisu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe, zostały wytworzone i są administrowane przez Autora.

Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tej witryny oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tej witryny i nie korzystać z jej zasobów.

Informacje zawarte na tej witrynie przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów serwisu Racjonalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na witrynie. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki zawiera.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych serwisu pod domenami Racjonalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl